

вредны, чи да ги отсѣчеме отъ насъ, за да не може да ны повреди дѣвола въ постното време: защото дѣвола сѣкога сѣ трѣди да вкара челоуѣка въ разны грѣхове. И гледа на който грѣхъ има склоненіе на тѣхъ го тегли: ако е челоуѣкъ гнѣвливъ, гледа да го вкара въ кавга, зависть и убійство, ако е немилостивъ гледа да го вкара въ скъпость, сребролюбіе и проч. А кога види нѣкого че ходи по божіитѣ заповѣди и живѣе добродѣтелно, тога сѣ трѣди да го направи горделивъ и хулиникъ, което е най омраженъ грѣхъ предъ Бога: защо единъ челоуѣкъ колко и да вѣде грѣшенъ, като сѣ смири предъ Бога и сѣ покае отъ се сърце, полдчава прощеніе, а кога сѣ горди и хули дрѣгитѣ хора, той и сичкіа законъ да е испълнилъ, пакъ отиватъ трѣдоветѣ мѣ на нѣсто.

За това и Христосъ сѣ днешната притча, наѣчва праведнитѣ да не мыслатъ себе си толко чисти, чи да хулатъ дрѣгитѣ, да не сѣ надѣватъ толко на своитѣ добрини, колкото на Бога, и когато сѣ молатъ Богъ, да не сѣ молатъ сѣ гордость и похвала, но сѣ сѣлазы и смиреніе: защото гордостъта най свѣтлыа ангелъ отъ небето испѣди, Адама отъ рай изгони, Фараона потопи въ морето, Голіата погѣби, много села, градове и царства развали, и сѣ една речъ да кажа: гордостъта свала челоуѣка до ада, а смиреніето воздига до небето, за което и пророкъ Давидъ казва: Господъ сѣ противи на горделивитѣ, а на смиреннитѣ дава слава, както видите днесъ ясно отъ евангелската притча, която предлага намъ фарисеа вмѣсто горделивитѣ праведници, които сѣ мыслатъ нѣщо, а мытарѣ вмѣсто смиреннитѣ грѣшници, които сѣ каатъ за своитѣ грѣхове.

Отъ тѣка ясно познаваме какъ горделивитѣ челоуѣцы, които сѣ хулатъ като фарисеа и укораватъ дрѣгитѣ, тѣ изгѣбватъ и добринитѣ си и дѣшитѣ си. а смиреннитѣ които сѣ каатъ истинно и плачатъ като мытарѣ за грѣховетѣ си, тѣ и грѣховетѣ си очистатъ и прощеніе полдчаватъ. О колко сме глѣпави челоуѣцы! защото кога направиме нѣкоя доврина, не мыслиме чи тѣ е отъ божіата помощь, но казваме чи е отъ нашата сила, за това сѣ хвалиме и укораваме дрѣгитѣ, както днешный бездмный фарисей, като укорилъ мытарѣ и дрѣгитѣ хора като грабители и злы, тога сѣ похвалилъ чи пости два пѣти въ недѣлата и раздава десатока си по сиромасытѣ: защото, нѣкои отъ Евреитѣ, а най вече отъ фарисеитѣ имали обычай да